

Eleki Krónika 2004. március

Szélerőmű épülhet Eleken

A 2004. február 23-ai képviselő-testületi ülés elején módosították a 2003. évi költségvetési rendeletet, amit az EUROWIND KFT. ajánlatának a tárgyalása követett.

Ez a magyarországi kft. az ország több területén kíván szélerőműveket építeni, így Eleken is. Az ajánlatuknak megfelelően az engedélyek beszerzése után /kb. egy év/ a városnak nem fog egyetlen fillérjébe se kerülni az erőmű építése - amely a tervek szerint az egykori téglagyár területén fog állni - sőt inkább hasznot hozhat pl. a bérleti díjak miatt. Az egyhangú szavazás után kiderült, a megvalósulás már nem Eleken múlik!

Ezután a 2004. évi költségvetés vitája következett, amikor is többen kifogásolták, hogy pl. kevés pénz jut a fejlesztésre, mások viszont megszorításokra tettek javaslatot. A képviselők viszont 8-8 arányban nem fogadták el a benyújtott tervet.

Ismét téma volt néhány intézmény alapító oklevelének módosításával előálló új feladat jogkörü kérdése.

A zárt ülés előtt a képviselők döntöttek arról, hogy 2004-től városunkban is bevezetik az úgynevezett vízterhelési díjat, aminek az összege 9 Ft/m³ lesz, amit a vízdíjjal együtt fognak beszélni. Ez az összeg azonban egészen 2008-ig emelkedni fog! A jelenlévők azt is megtudhatták még, hogy azok, akik még nincsenek rácsatlakozva a szennyvízhálózatra, azok jelentős összegű talajterhelési díjat kötelesek lesznek fizetni a közeljövőben. /Ahol már van fővezeték, de még nem akarnak rácsatlakozni!/
Március 1-jén ismét ülésezett az önkormányzat, amikor is rendkívüli ülésre került sor. Ekkor elsőként a képviselők megszavazták a város 2004. évi költségvetését, majd pedig támogatták a BékésNet-internetszolgáltatót arról, hogy kiépíthetik a széles sávú távközlési gerincet Eleken. A város kétmillió önerővel hozzájárul ehhez a munkához, amelynek elkészülte után a szolgáltató ugyanennyi összeggel támogatni fog valamilyen helyi rendezvényt. Önkormányzati ülés legközelebb valószínűleg március 29-én lesz.

Rapajkó Tibor

Pályázati felhívás

Elek Város Önkormányzata Képviselő-testület Oktatási Kulturális és Sport Bizottsága értesíti az oktatás, a kultúra, a közművelődés, a hagyományápolás és a sport területén tevékenykedő intézményeket, egyesületeket, egyéb civil szervezeteket, hogy az előző évekhez hasonlóan 2004. évben is pályázatot ír ki bizottsági támogatás elnyeréséhez. A támogatásban részesíthető célok, illetve rendezvények a következők:

- közérdekű, a lakosság nagyobb körét érintő rendezvények,- a településhez szorosan kötődő, eleki hagyományokat, kulturális, oktatási és sport célokat szolgáló rendezvények, programok, események,- Elek hírnevét az országban és a határon túl öregbítő, a fent megjelölt területekhez tartozó programok, események

A pályázatok beadási határideje 2004. április 16.

A pályázatokat a polgármesteri hivatal 21. sz. irodájában kell leadni.

Az Oktatási Kulturális és Sport Bizottság felhívja a pályázók figyelmét, hogy támogatásban csak

azok részesülhetnek, akik a pályázat beadásával egyidejűleg a bizottságtól 2003. évben kapott támogatással elszámolnak, ennek hiányában támogatás megítélésére nincs lehetőség!

Tollhegyen a város vezetése (II.)

Az Eleki Krónika szerkesztősége azt gondolta, hogy a lakosságot bizonyára érdekli az, hogy az általunk, a város lakói többségének döntése alapján megválasztott képviselők, alpolgármesterek és a polgármester hogy és mit, miként dolgozik a választói, a város érdekében, mit tesz érte, értünk.

A lakosság /a választók/ általában csak az ETV-n keresztül értesülnek a sorsukat, sorsukat meghatározó döntésekről, melyek lényegét /az előterjesztések részleteinek ismerete híján/ alig értik. Igaz ugyan, hogy betekintést nyerhet bármelyikünk a könyvtárban az előterjesztésekről, napirendekről, ám tudjuk jól, hogy a lakosság túlnyomó többsége nem kimondottan ezzel tölti az idejét... A testület rendszerint hivatkozik egy adott törvény x-dik paragrafusára y-dik bekezdése többszörösen módosított... stb... stb..., ám ezeket nyilvánvalóan nem tudja követni az állampolgár, hiszen a Magyar Közlöny nem jár jellemzően minden családnak, sőt...

Szóval, ember legyen a talpán...! Mégpedig felkészült, aki eligazodik a rengetegben!

Krónikánk szerkesztősége tehát - éppen ezért - úgy döntött, hogy közérthető módon teszi fel kérdéseit a város vezetőinek, nevezetesen a képviselő-testület tagjainak, bízva abban, hogy közérthető válaszokat kap kérdéseire. Nem törekedtünk semmiféle számvetésre, összegzésre, csupán a jelenlegi közérzetü/n/ket kértük, hogy minősítsék.

Kérdéseink az alábbiak szerint alakultak:

- 1./ Hogy érzi képviselő úr/asszony, helyesen, kedvére valóan döntött-e jelölését illetően annak idején?
- 2./ Megválasztása után /de akár előtt/ mit tűzött ki legfontosabb célként maga elé? Megvalósultak-e /esetleg részben is/ ezek?
- 3./ Zömmel, illetve jellemzően mivel, milyen kérdésekkel keresték, keresik meg Önt a választói? Tett-e, illetve mit tett érdekükben?
- 4./ A megválasztása óta eltelt időszakot hogyan jellemezné?
- 5./ Mit könyvel el legkiemelkedőbb sikerének?
- 6./ Mi volt a legnagyobb kudarca?
- 7./ Kíván-e indulni a következő választásokon?
- 8./ Mit szeretne megőrizni elveiből?
- 9./ Mi az, amin mindenképpen változtatni kíván?
- 10./ A választása óta eltelt közel fél ciklus utáni időben mik a céljai?
- 11./ Egyéb közlendője?

Kérdéseinkre a képviselők az alábbiakat válaszolták:

Nánási Mihály képviselő:

14 éve tagja a képviselő-testületnek, különböző funkciókat töltött be. 4 évig alpolgármester is volt, bizottsági tagként is évekig dolgozott. 52 éve él Eleken, ez a hazája. A település sokat fejlődött, de azt kívánja, hogy a település minden lakójának legyen lehetősége a fejlődésre és ne feledjék, hogy a haladásért nagyon sokat kell tenni, munkálkodni. Ezúton is szeretné megköszönni a baloldali érzelmű emberek bizalmát, akik ennyi éven át támogatták szavazataikkal. A képviselői munkát csoportmunkának tekinti, hiszen a testület dönt. Kiemelkedő tevékenységei sorába értékeli Elek várossá nyilvánítását, a megépített kövesutakat, a Román Tannyelvű Általános Iskola finanszírozását. Az emberek által felvetett problémákra mindig igyekszik megfelelő gyógyírt találni. Az orvoskérdést is sikerült megoldani. A város arculatát átalakítani. Az igazi célok nem a választáskor formálódnak meg, hanem utána. A lehetőségek behatárolják a mindenkori fejlődés nagyságát. Nagyon sok munka árán elérte azt, hogy önálló, így kevésbé befolyásolható a döntések meghozatalában. 2002-ben fő céljuk volt, hogy Elek

városának baloldali polgármestere legyen, ami sikerült is. 1989-től cél volt a tiszta közélet megteremtése, ami a mai napig nem valósult meg 100%-osan. A polgármesteri hivatalban óriási fejlődés, hogy nincs lépcsőzetes munkaidő. A választóknak nem az érzélem, hanem az értelem alapján kell döntenie, a jótól is van jobb, csak meg kell találni. Csak együtt tudunk megvalósítani célokat (temetői útfelújítás, kultúrház fejlesztés, magyar katonák sírjának helyreállítása, stb.). Sokszor úgy ítélik meg az emberek, hogy az egyéni érdekei vezénylik, de számára mindig is a közérdek volt a lényeges, hiszen tősgyökeres eleki.

Niedermayer Ernő képviselő:

Úgy ítéli meg, hogy helyesen döntött, amikor a jelölést elfogadta. Elek város német nemzetiségű lakosai ismét megválasztották, így 3 ciklus óta képviseli a németiség érdekeit. Megválasztása után legfontosabb feladatának tekintette a német kisebbség érdekében dolgozni, a különféle programokat segíteni. Úgy érzi, hogy megvalósultak azok a célok, amiért dolgoztak. A Német Ház a Német Egyesület tulajdonába került, az általuk szervezett rendezvények igen színvonalasak, sikeresek voltak. Sikerült a táncsoport gondjain segíteni, ruhákat, csizmákat tudtak vásárolni, támogatták a táncsoport Németországban, Romániában való szereplését, megteremtették ennek anyagi feltételeit.

Leggyakrabban a választók mindennapi kérdésekkel keresik meg: út, útjavítás, határbeli földutak állapota, stb. Az anyagi lehetőségekhez mérten nagyon sokat fejlődött Elek városa. A bérlakások, kerékpárutak, a főtér arculata, a csodálatos szoborkompozícióval igazi látványosság. Legnagyobb eredménynek azt tartja, hogy elégedett emberek veszik körül. A jövőben is híve a következetes munkavégzésnek, a kitűzött célok megvalósításának. Támogatja a legjobb javaslatokat, amely Elek város érdekeit szolgálja. A 2004-es világtalálkozó illetve az azt megelőző németországi út előkészítése érdekében tevékenykednek. Fő céljuk a jövőben is a nemzetiségi hagyományok ápolása. A Német Egyesület minden hónap első keddjén megbeszélést tart, ahol a következő hónap feladatait és az előzős hónap értékelését beszélnek meg.

Pelle László képviselő:

Bár nem eleki származású, de ideköltözése után viszonylag hamar bekapcsolódott Elek közéletébe. 1990 és 1994 között a Kulturális Bizottság külsős tagjaként tevékenykedett. 1994-től 1998-ig a Kulturális és a Szociális Bizottság külsős tagja, majd 3 évig a Kulturális Bizottság elnöke volt. 1998-tól 2002-ig a Kulturális Bizottság elnökeként, majd 2002-től a Kulturális és a Szociális Bizottság tagjaként, majd 2003-tól a Kulturális Bizottság elnökeként dolgozik. Hogy helyesen döntött-e a képviselői jelölést illetően, ezt úgy érzi, nem az ő tiszte megítélni, a választóknak kell minősíteniük a munkáját, hiszen ők érzik, hogy bizalmukat mivel hálálja meg. Hivatásánál fogva mindig az oktatási, kulturális intézmények és a bennük dolgozó kollégák érdekeit képviselte. Mivel ez valamilyen szinten minden városlakót érint, nagyon fontosnak tartja a kultúra, a közművelődés, az iskolázottság kérdését. A választók zöme bírálattal keresi fel a képviselőt, jó ötlettel vagy dicsérettel kevésbé. Az önkormányzatnak kötelessége az oktatási intézmények működtetése, a felszereltség biztosítása. A munka színvonalának biztosítása a vezetők és a képviselő-testület dolga. Az éves költségvetés elkészítésénél mindig igyekszik egyensúlyt teremteni a lehetőségek és az igények között. A bizottság rendelkezésére álló összegből gazdálkodnak minden évben. Vezetése alatt a megadott pénzügyi keretet nem lépték túl. Minden jogos kérelmet, rendezvényt tudtak támogatni. A civil szervezeteket arra próbálja ösztönözni, hogy ne csak a városi forrásokra támaszkodjanak, hanem pályázatokból is

igyekezzenek saját anyagi hátterüket biztosítani. Céljai változatlanok, hiszen az oktatás, művelődés, kultúra területén mindig van mit javítani, magasabb szintre emelni a munka színvonalát. A közoktatásról szóló törvény meghatározza, hogy az önkormányzat milyen módon köteles részt venni a közoktatás feladatainak ellátásában, megszervezésében, ennek szellemében kíván dolgozni.

Pluhár László polgármester:

Amikor felelősségteljes emberek megkeresték és hívták haza, akkor felelősségteljesen kellett döntenie. Aki tenni akar valamit a településéért, nem gondolkodik a válaszon, nem mond nemet. Célja kezdettől fogva az volt, hogy mindenkivel együttműködve Elek Város érdekében dolgozzon, megőrizve a hagyományokat, értékeket, megfelelő távlatokat biztosítani az itt lakóknak, amit érdemes követni. A képviselő-testület munkáját úgy kívánja segíteni, hogy mindig megfelelő döntések születhessenek. A döntések után a város lakói érezhessék, hogy a képviselő-testület velük van, az ő érdeküket képviseli. Minden csütörtökön délután 13.00-15.00 óráig fogadóórát tart, ahol bármilyen kérdésben megkereshetik. Öröme, hogy a hét minden napján nagyon sokan megkeresik szerteágazó kérdésekkel, legyen az magán-, vagy közügy. Elkötelezett amellett, hogy akin lehet segíteni, annak segíteni kell. Meg kell találni a utat, amikor a segítség mellett a helyes útra való terelést is sikerül megoldani. Szerencsés időszak a jelen, az ország EU-s tagságával esik egybe. Ez azt is jelentheti, hogy felgyorsulhat Elek Város fejlődése. A lakossággal összefogva páratlan lehetőségeket rejt magában. A 2003-as évet nagyon-nagyon nehéz költségvetési feltételek mellett indították. A legnagyobb siker az, hogy mind emellett sikerült pénzügyileg finanszírozni a folyamatban lévő nagyberuházásokat. Befejeződött az 1000 adagos konyha munkálata, átadásra került a 26 lakásos bérlakás, elkészült 1600 méter út, megépült a kerékpárút III. üteme, a művelődési központ új székeket, számítógépeket kapott, megvalósult a Teleház, gyarapodott a könyvtár, a hivatal informatikai hálózata jelentősen bővült. Megkezdődött a középiskola új szárnyának építése, új, 36 személyes autóbusz vásárlása van folyamatban a középiskolában. Fontos program a szennyvízberuházás V. ütemének beruházása. A volt gimnázium épületében ablakcserét hajtottak végre, az oktatási intézményekben korszerűsítésre került a világítás, megtörtént a kerékpárút II. ütemének aszfaltozása, kátyúzása. A képviselő-testület és a polgármesteri hivatal élt a pályázat adta lehetőségekkel, így a szerény költségvetés mellett is sokminden megvalósulhatott. Így dolgozhatott 30 fő munkanélküli 8 hónapon keresztül a közmunka pályázaton nyert pénz felhasználásával. Ha valami nem sikerül, nem kudarcként éli meg. A későbbiekben is a fő célja a következetes, fegyelmezett munkavégzés, mindenkivel együttműködve Elek Városáért tenni.

Rédei Zoltán képviselő:

1. Összességében jól érzem magam, bár kívülről nézve sokkal könnyebb feladatnak látszik a képviselői poszt, ennek a munkának összetettsége, bonyolultsága csak a személyes részvétellel tapasztalható meg igazán.
2. Célom az volt, hogy csapatmunkával a szerény lehetőségekhez képest a legtöbbet hozzuk ki Elek Város fejlődése érdekében. A célok ha nem is teljes egészében, de megvalósultak.
3. A választók számos, a városunkat érintő problémával fordulnak hozzám, amelyeket igyekszem tolmácsolni a bizottsági üléseken az illetékesek felé.
4. A vártnál lényegesen nehezebb, bonyolultabb feladat képviselőként részt venni a város vezetésében, mert nagyon nehéz döntéseket hozni érdeksérelem nélkül. Képviselőként ugyanakkor elsődleges a város érdekeit kell szem előtt tartanom.
5. Közös sikerekről beszélhetünk csak, amit a testület minden tagja magáénak érezhet.

6. Nem volt ilyen.
7. Valószínűleg igen.
8. Tenni Elekért. Együtt.
9. Rugalmasabb, gyorsabb döntéshozatal.
10. Igen, a célok megvalósításában a költségvetés alakulása jelentős szerepet tölt be, azt gondolom, hogy a pénzügyi lehetőségek függvényében reális célokat kell megfogalmazni, ennek megfelelő preferenciarendszert kell kidolgozni.

Singer Ferenc képviselő:

1. Igen jól döntöttem, amikor jelöltettem magam.
2. Elekért, a város működőképességének fenntartásáért szeretnék dolgozni, amely megvalósult. Ugyanakkor a város intézményeinek /oktatásiak is/ érdekeit is szeretném képviselni, de ez csak részben sikerült.
3. Leginkább oktatási kérdésekben kerestek meg, amelyek legnagyobb részben felvilágosítással elintézhetőek voltak, de volt olyan eset is, amikor azt a testület elé kellett vinni, amit ott sikerült megválaszolni.
4. Semmi esetre sem sikertörténetnek élem meg az eddig eltelt időszakot, hisz a források megszerzése miatt ez egy nehéz időszak Elek történetében
5. Személyes sikerről nem tudok beszámolni, de abban, hogy a városi intézmények működnek, 1/15 részben én is benne vagyok.
6. Kudarcként élem meg az oktatási intézményekkel szembeni sorozatos megszorító politikát.
7. Igen, kívánok indulni a következő választásokon.
8. Az eddig eltelt másfél évben semmit sem kellett az alapvető élveimből feladni. Remélem, ez így lesz a következő időszakban is.
9. Szeretnék többet tenni Elek népességmegtartó erejének növekedéséért.
10. A céljaim továbbra is változatlanok.
11. Kívánatos lenne, ha a lakosság többet tudna meg a képviselő-testület munkájáról, mert eddigi tapasztalatom szerint sok naiv, irracionális elképzelés létezik ezzel kapcsolatban.

Turóczy András alpolgármester:

- 1./ Aki erre a kérdésre nemmel válaszol, az mondjon le a mandátumáról, mert az nem akar vagy nem tud tenni Elekért.
- 2./ A településünk fejlesztését, vonzóbbá tételét és új munkahely-teremtő beruházások támogatását tűztem ki célul. A kérdés azon részére, hogy megvalósultak-e a célkitűzéseim, az a válaszom, hogy részben. A településünk folyamatosan fejlődik, befejeztük a kerékpárút III. ütemét, átadásra került az Öregek Napközi Otthona, a 26 lakásos bérlakás, a szennyvíz IV. üteme, hogy csak néhányat említsek a teljesség igénye nélkül. A munkahely-teremtő beruházások támogatása továbbra is egy nagyon fontos cél számomra, mert tudom, hogy az emberek nem segélyre, alamizsnára, de megélhetést biztosító fizetésre, munkahelyre vágnak. Míg a munkanélküliek száma nem csökken jelentős mértékben, addig az ember nem lehet elégedett.
- 3./ A legtöbben napi gondokkal kerestek meg. Kértek segítséget abban, hogy ne kössék ki a vizet, a villanyt, próbáljunk lakást biztosítani, de sokan megkerestek a lakosságot érintő dolgokkal is, például közvilágítással, járdaépítéssel, nyilvános WC létesítésével kapcsolatban és még sorolhatnám. Ezen gondok nagy hányadát vagy azonnal vagy folyamatában meg tudtam oldani.
- 4./ Félig sikeresnek, félig szélmalomharcnak. Sikeresnek a befejezett és a folyamatban lévő

beruházások miatt. Szélmalomharcnak azért, mert a kormány annyira alulfinanszírozza az önkormányzatokat, hogy harcolnunk kell, szembe kell kerüljünk azokkal, akikkel egy településen élek, akiket a kormánynál sokkal jobban szeretek.

5./ A siker mindenkié, hiszen minden képviselő csak egy szavazattal bír. A jó ötletek megvalósításához a pénzen és a kapcsolatokon kívül elsődlegesen a testület pozitív hozzáállása szükséges. /Ilyen volt az intézményekben végrehajtott világitás korszerűsítés./

6./ Jelenleg nem tudtam olyan munkahelyteremtő beruházásról beszámolni, amely megvalósult.

7./ Van még mit tenni, ezért azt mondom: igen.

8./ Ha a kérdést le akarom egyszerűsíteni, akkor az a válaszom, hogy mindent. Ha a kérdésre tisztességesen szeretnék válaszolni, akkor a válaszom a következő: A település szempontjából Elek Város fejlesztését, munkahelyteremtő beruházások támogatását. Politikai szempontból nem változtatok elveimen, nem tudom támogatni a bankárista politikát, mert ez a politika elsorvasztja a középréteget, ez a politika elsősorban a NAGYTŐKÉT, a MULTIKAT támogatja. Erre sem a Magyarországon élők nagy többségének, sem Elek Város lakóinak nincs szüksége.

9./ Átláthatóbbá, követhetőbbé tenni az önkormányzati intézmények pénzfelhasználását, hogy a képviselők minél jobb döntéseket tudjanak hozni.

10./ Igen, változatlanok.

11./ Zárszóként csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy ez a kérdezz-felelek egy jogos igény kielégítése, de rólunk, képviselőkről az igazi választ minden esetben Elek Város lakóitól lehetne megtudni.

Völgyesi István képviselő:

Hosszú ideje, 1994 óta élvezzi választói bizalmát. Úgy érzi, hogy jól döntött, mikor igent mondott a jelölésre. Soha nem tűzött ki irreális célokat, véleménye szerint egyensúlyt kell teremteni a település lakóinak igénye és az önkormányzat pénzügyi lehetőségei között (pl. egy-egy területet kiemelünk és a többi rovására fejlesztünk, vagy mindenkinek adunk egy kicsit). A képviselő-testület tevékenysége csapatmunka, figyelni kell egymásra, a véleményekre, ha akarja, ha nem. Ez alól senki nem vonhatja ki magát. Ha valamit el akar érní, vagy úgy gondolja, hogy helyes álláspontot képvisel, akkor meg kell győzni a testületet, hiszen a többség dönt. Nagyon fontosnak tartja, hogy legyen önálló véleménye, önálló gondolata. Legyen tájékozott, naprakész. Ismerje a bizottságokban folyó munkát, az ott kialakult véleményeket. Az új testület új szellemiséget hozott, zötyögősen indult, de ma már van stílusa a testületnek. Mint minden csapatban itt is vannak meghatározó egyéniségek, véleményformálók. Döntéseinknél figyelembe kell venni, hogy közel 300 alkalmazott munkáltatója az önkormányzat. A jelenlegi gazdasági helyzetben a település üzemeltetése, az intézmények működtetése a legfontosabb feladat. Az örökölt intézményi struktúrán alapvető változtatásokat, anyagiak híján, úgy érzi, nem tudnak végrehajtani. Fontos feladatának tartja az általános iskolai oktatás feltételeinek javítását, fejlesztését. A szociális intézmények gyakorlatilag önellátóak, itt a működtetés alapfeltételeinek a biztosítása a reális cél. Szocialista képviselőként tud tenni azért, hogy a környezet, amiben élünk tisztább, rendezett legyen. Elek kisváros, lakójaként büszke arra, hogy a városi lét kellékei megtalálhatók (víz, csatornahálózat, szemétszállítás, kábel tv, internet, szilárd útburkolat, járdák, stb.). A Szociális Bizottság elnökeként többet tehet a segítséget igénylők érdekében, Célja, hogy a helyi szociális rendszerben lévő lehetőségeket jobban ki tudja használni. Úgy érzi, hogy messze vagyunk attól, hogy

a lakosság társadalmilag elismert szükségleteit ki tudják elégíteni, a hiányt állami, önkormányzati segítséggel kell pótolni. Természetesen minden igényt kielégíteni nem tudnak, de ha elérik azt,

hogy Eleken senki nem éhezik, nem fázik, az alapvető életfeltételek biztosítva vannak, akkor nem hiába dolgoztak.

Krónikánk szerkesztősége tehát "körbejárta" városunk vezetőit, megkérdezte, közölte véleményüket. A válaszok önmagukért beszélnek, s nem a mi dolgunk azok minősítése. Megteszik azt az arra leghivatottabbak, a település lakói, hiszen - úgy véljük és bizvást hisszük -, hogy értünk dolgozik a testület minden tagja. Döntéseiket, azok helyességét vagy helytelenségét viszont valamennyien a saját bőrünkön tapasztaljuk meg. Ám a megítélésnél számba illik venni a másik fél véleményét is, azaz: ha a választott képviselők /beleértve a polgármestert, alpolgármestereket is/ elmondhatták önmagukról, a végzett munkájukról a magukban kialakult véleményt, annak sikereit, kudarcait, meg kellene hallgatnunk a másik felet, a választópolgárt is! Tudjuk, tapasztaljuk: a képviselőink sem varázslók, ezernyi jószándékuk megvalósulásait legalább ugyanannyi akadály, kötetmek stb. hiúsíthatják meg. S még nem is szóltunk az örökké jelen lévő anyagi problémákról, a pénztelenségről, a "finanszírozhatatlanságról"! /Húha! - még leírni is rettenetes volt!/

Szerkesztőségünk úgy véli - tesszük mindezt a legjobb szándékkal -, hogy 1 - 10-ig terjedő pontozással a lakosság véletlenszerűen kiválasztott egyéneitől kérjük, hogy véleményezzék a képviselő-testület tagjait, munkájukat. Egyféle "tükör" is lehet ezt az illetékesek számára, amelybe /legyen a kép akár jó, akár kellemetlen/ bele kell néznie az embernek. Előbb vagy utóbb...

Szerkesztőségünk 3 tagja az alábbiak szerint kérdezte meg /beszélgetett, kérdőíves módszert alkalmazott/ a képviselőket:

Lantos Mihályné: Drágos József, Gál Attila, Nánási Mihály, Niedermayer Ernő, Pelle László, Pluhár László, Völgyesi István.

Rapajkó Tibor: dr. Heimné Máté Mária, Klemm István, Rédei Zoltán, Singer Ferenc.

Topa Sándorné: Bakos Ferenc, Bágy György, dr. Kurucz Béla, dr. Kuruczné Czvalinga Judit, Turóczy András.

Valamennyien megköszönjük, hogy időt szakítottak Krónikánk számára.

A képviselő-testület tagjait szerkesztőségünk tagjai februárban kérdezték meg. Válaszaik közlésére a februári és a márciusi lapszámunkban nyílt lehetőség. A közlés sorrendjének meghatározásában csupán az abc-sorrendjét vettük figyelembe /a fel.szerk.megj./

Március 15-e és alkoholizmus elleni küzdelem

Eddig sokat leírtak és elmondtak a forradalon első napjáról, illetve ahhoz kötődő dolgokról, de mi most mégis úgy gondoltuk, hogy lehet egy kicsit másképpen is közelíteni ehhez a fontos magyar történelmi eseményhez, amit egy jelenségből kiindulva most meg is teszünk.

1914. április 24-én Kelemen András akkori kétegyházi helyettes plébános egy levelet írt az eleki esperesi hivatalnak, amiből az derül ki, hogy az év március 15-én egy kicsit különbözött az ottani iskolai ünnepély, mert azt össze- kapcsolták az alkoholizmus elleni küzdelemmel is! A jelentés egy 1912-es egyházmegyei rendelkezés alapján készült, mely előírta, hogy ebben az egyháznak is ki kell vennie a részét.

Azt lehetne gondolni, hogy akkor az alkoholizmus még nem nagyon veszélyeztette az ifjúságot, de sajnos ez nem igaz, hisz egy 1908-as felmérés szerint a gimnazistáknak csak 23,8%-ról lehetett

azt mondani, hogy soha nem fogyasztottak alkoholt, de 23%-uk viszont rendszeresen ivott!
/Kárpáti Endre: A magyarországi alkoholizmus elleni küzdelem múltjából. Bp. 1979.144. o./

Ha csak ezekből az adatokból indulunk ki, akkor tényleg nagy volt a probléma, ha ehhez még azt is hozzávesszük, hogy a most bemutatott kétegyházi példa nem is csak a gimnazistákat érintette, akkor utólag is kijelenthetjük, még annál nagyobb volt a baj!

Most pedig nézzünk néhány gondolatot a jelentésből /a korabeli írásmódnak megfelelően/:
“Miután az 1848 március 15-ikének jelentéséről szóltam és reámutattam arra a lelkesedésre és áldozatkészségre, mely ezen időkben a hazát igazán szerető lelkekről szóban és tettben megnyilvánult,... hangsúlyoztam, hogy a haza ily áldozatokat nem kér tőlünk, de igenis kívánja, hogy polgárai józan, tisztességes, munkás életet éljenek s ennek előhaladásának, fejlődését a kötelesség hű teljesítésével munkálják. Azonban a könnyelmű élet, az iszákosság, nem csupán az egyént, a családot teszi erkölcsileg és anyagilag tönkre, de a haza boldogulását és fejlődését is akadályozva, mert az államok talpköve a tiszta erkölcs, a józan élet. A könnyelmű, részeges ember tehát ellensége családjának, de ellensége önmagának, megölje testének lelkének, ellensége családjának, de ellensége annak a hazának is, melyért apáink életüket és vérüket áldozták... éljünk tehát józan, tisztességes, munkás életet, ez lesz az igaz hazaszeretet! Azonkívül a hitoktatás és prédikációk keretében is szoktam szólni az iszákosság szenvedélyeiről.”

Ha akkor az alkoholizmus elleni küzdelem olyan fontos volt a magyar állam számára, akkor legalább annyira fontosnak kellene lenni manapság is, hisz nem sok javulás tapasztalható az ifjúság körében sem ezen a területen.

A tiszta erkölcs és a józan élet lehet, hogy sok ember számára ma sem ér sokat /sajnos/. Igaz, ezek nélkül is meg lehet gazdagodni, sőt még hatalmat is lehet szerezni, pedig a történelem arra is tanít bennünket hogy, nagy árat kell fizetni ezekért a dolgokért, még azoknak is /főleg nekik/, akik mindig elutasították ezt a bűnös életfilozófiát.

Rapajkó Tibor

A haza hírnöke

A kis, mozgékony, göndör hajú kisfiú úgy 4-5 éves lehetett, egy szabálytalan formájú homokrakás szélén guggolt, vagy térdepelt. Ebben a furcsa testtartásban egy kislapáttal homokvár-félét építgetett, azért homokvár-félét, mert szokásához híven, ellentmondást nem tűrő hangon azt követelte az apjától vagy az anyjától, akit éppen építgetni hívott, hogy egyszerre építsenek várat, illetve házat, olyan városházat vagy házasvárat. Most azonban nem az építendő dologra figyelt. A keze ugyan járt, de szinte csak a látszat kedvéért, gondolatai azonban elkalandoztak. Egy darabig még tett-vett, majd gondterhelt arccal - ahogy egy 4-5 éves kisfiú gondterhelt lehet -, elindult a kertés ház ajtaja felé. A konyhaszerű helyiségben az apa tartózkodott. A kisfiú odament az apához, megrángatta a karját, majd így szólt:

- Apa, hol is születtél te meg én?

- Kisfiam - kezdte az apa -, ahol te meg én születtünk, ott folyik a Tisza, az a Tisza, amelyet sok-sok író meg költő bácsi leírt a könyvében. A Tisza mellett szabályosan, mindkét oldalon kis erdő terül el, e mellett pedig töltés húzódik. Egyszóval, nagyon szép, ott jó a levegő, a madarak vidáman énekelnek. Annak a helynek talán az a legkifejezőbb természeti jellemzője. Persze, van ott még park, játszótér, szép, rendezett, virágoskertes utcák, de, ha a szülőhelyünkről álmodom, mindig a Tiszát látom, ahogy szürkén, egyhangúan hömpölyög.

- Ahol most vagyunk, itt mi van? - kíváncsiskodott a kisfiú.

- Talán a gólyák, láttad, hogy hány kéményen van gólyafészek, nagyon sok helyre már nem járnak a gólyák, de vannak, ahová szívesen visszatérnek. Ez a település is ilyen. Látod, minden tavasszal visszatérnek, rengeteg utat megtéve hazatérnek.

Ösztönösen cselekednek, de örömmel cselekednek ekképpen, mert tudják, hogy haza mennek.

Az apa, miután befejezte mondandóját, elhallgatott, elgondolkodott, a szemében valami furcsa fájdalom jelent meg. A kisfiú már többször megfigyelte ezt az állapotot, de eddig nem tudta hova tenni a dolgokat. Most is csak hallgatott és figyelte az apját, gondolatban közben valamin mesterkedett.

Az ebédet követően a kisfiú felrúgta a hagyományokat, nem hívta az apát játszani, inkább azt ajánlotta, hogy feküdjenek le. Az apa nem tudta mire vélni e fordulatot, de engedelmes- kedett, lefeküdt. Jó fél óra múlhatott el, amikor a kisfiú boldogan, lélekszakadva berontott az apjához, felköltötte, majd fogta a karját és kivezette a konyhába. Az asztalon egy pohárnak támasztva egy papírlap állt, amelyen - igaz, ákom-bákom vonalvezetéssel -, de egy gólyapár volt lerajzolva.

- Apa, hazaérték, újra itthon vannak, nézd őket, milyen vidámak - mondta, hadarta szinte egyszuszra a kisfiú.

Az apa kinézett az ajtón keresztül az udvarra, ahol a fák már erősen bontogatták leveleiket, majd a gólyákra pillantott, ekkor csillogó szemmel felkapta a kisfiút, magához ölelte és halkán mondta:

- Igen, kisfiam, ők hazaérték, egyszer majd mi is hazatérünk.

Sokáig szótlanak maradtak, csak a szívük dobbanását hallották, amelyek ugyanazt az ütemet verték: gólya - Tisza - haza.

Bernát Nándor

Sváb bál - 2004. február 21.

A Hagyományörző Egyesület elnöke Szelényi Ernő üdvözölte a vendégeket németül és magyarul, külön üdvözölte Pluhár László polgármestert, Tolnai Péter urat a Békés megyei Etnikai és Kisebbségi Bizottság elnökét, Hevesi József urat, a Békés megyei Etnikai és Kisebbségi Bizottság titkárát, a Gyomaendrődi Német Kisebbségi Önkormányzat tagjait és elnökasszonyát, az eleki román kisebbséget.

A köszöntő után az Edelnachtigall táncolt új német táncokat, melyeket ifj. Strifler Józsefné tanította be.

A nyitótáncot a Német Egyesület tagjai az ifjúsági táncsoport- tal közösen adták elő (keringő, polka), és utána a vendégekkel közösen nyitották meg a bált. A zenét a Baranya Sramli - Véméndről - szolgáltatta igen magas színvonalon, akik már évek óta szórakoztatják a sváb bálakon a vendégeket.

A vendégeket az ifjúsági táncsoport fogadta népviseletben, és kísérték az asztalokhoz. Éjfélkor tombola volt, ami nagyon színvonalas volt, értékes tárgyakkal.

Mindenki jól érezte magát, kb. 180-200 fő volt, hajnal fél 4-ig tartott.

Szelényi Ernő

Ahogy régen ünnepeltek

A Krónika 2003. februári számában már szóltunk az eleki Braun Ferencről /1858-1946/ és feljegyzéseiről. Most az eredeti kéziratban található, március 15-ére vonatkozó gondolatokat szeretnénk bemutatni, vagyis:

“Ünnep a szívekben, ünnep a lelkekben! Ünnepi hangulat az arcokon, ünnepi napsugár az utcákon. Tudja és átérzi mindenki a mai nap jelentőségét, amelyet törvénybe nem iktattak, melynek első emlékét ércebe nem véstek, de azért minden hivatalos parancsnál minden elrendelt hangulatnál is mélyebben gyökeredzik, mert nagy időknek nagy emléknappja, melyről megfélekezni soha sem fognak míg egyetlen ember él a hazában, ki magyarnak vallja magát.

Ünnepel az egész ország. Lobogó leng mindenfelé ahol nem hivatal székel, emlékbeszédek hangzanak mindenütt, ahol a hazaszeretet, a 48-as idők iránt érzett kegyelet és tisztelet szabadon törhet utat magának. Végig zengje az országot a harsány éljenzés mellyel a lelkes hallgatók adóznak az ünnepi szónokoknak, kigyulladnak a szemek, kipirulnak az arcok és az ifjúság, a jövő nemzedéke a jövő reménysége áhítattal lesi a krónikásokat. Mint áradás hömpölyög a lelkesedés, magával ragadva mindent, mindenkit és millió torokból visszhangzik a nagy nap ez...-ik évfordulóján: Rabok többé nem leszünk.”

A szöveggörnyezetből nem derül ki egyértelműen, mikor vetette papírra pontosan ezeket a sorokat Braun Ferenc, mi a XIX. és XX. század fordulójára tesszük, valószínűleg 1900-ra.

Bizonyára egyéni gondolatokat tartalmaz a szöveg, nem valamiféle sablon alapján készült, de az is igaz, vannak benne frázisok is: pl. lelkes hallgatók, kigyulladnak a szemek, az ifjúság a jövő nemzedéke. Mindezekről függetlenül azért érdekes kordokumentumról van szó, mert pl. megtudható belőle az, hogyan ünnepelték azt, amit hivatalosan nem lehetett.

1867 után Magyarországon nem volt hivatalos ünnep március 15-e, mert akkor az áprilisi törvényeket ünnepelték április 11-én, vagyis magánemberként bárki megünnepelhetette a forradalom kezdetét, hisz nem szólt bele az akkori hatalom, pedig Ferenc József egészen 1916-ig uralkodott. /Hazánkban pl. 1957 és 1989 között még magánemberként sem lehetett ünnepelni az 1956-os magyar forradalmat és szabadságharcot!/ Március 15-éből főünnep először a Horthy-korszakban lehetett. Az előbbieket miatt írta a valóságnak megfelelően Braun pl. azt, hogy mindenütt lobogó /valójában zászló/ leng, kivétel a hivatalokat.

Az emlékbeszédek szerint igaz, hogy kegyelettel és tisztelettel szólnak a nagy napról, de az éljenzés csak harsány, vagyis a megemlékezések nem teljesen érik el céljukat. Úgy látja, az ifjúság a legfogékonyabb, ami örvendetes, hisz valóban ők a jövő nemzedéke.

Furcsának tűnik a befejezésként odavetett idézet az akkori nagyhatalom, Ausztria-Magyarország egyik, tulajdonképpen gazdagnak is tekinthető polgárának, az eleki Braun Ferenc “szájából hallani”: “Rabok többé nem leszünk.”

Az is érdekes még, hogy a szövegben csak egyszer szerepel a magyar szó, inkább a hazafiságon van a hangsúly, hisz ebbe mindenki beletartozik, így pl. az eleki németek is. Ez a “tartózkodó” fogalmazásmód talán elfogadható, mert az elekiek nem harcoltak egyik oldalon sem 1848-49-ben. El kell még azt is mondanunk, hogy nem lehet egyértelműen bizonyítani azt sem, hogy ez a beszéd elhangzott-e valamikor, vagy csak leírták, tehát nem a nyilvánosságnak szól.

Mi mindezekről függetlenül fontosnak tartottuk bemutatni ezeket a gondolatokat, hisz lehet tanulni is belőle, mégpedig nem is keveset, hisz továbbra is fontos feladat lehet azoknak, akiknek megadatik életükben az, hogy ünnepi beszédet tartsanak, de azt úgy tegyék, hogy megőrizték az ünnep, az eszme méltóságát, és persze ez is nagyon fontos: hitelesek legyenek minden szempontból!

Rapajkó Tibor

Sörsasok után Unisex, avagy: legördült a függöny

Tizenhárom héten át tartó küzdelemsorozat után befejeződött a sorrendben negyedik alkalommal megrendezett teremlabdarúgó-bajnokság, amely köztudottan Vigyikán János emlékének adózik.

A seregszemle nagyon sok izgalmat rejtegetett, amely érzelmi hullám a torna legutolsó összecsapásáig tartott. Az említett mérkőzéssel egyrészt kialakult az érintett csapatok végső helyezési sorrendje, nem beszélve arról, hogy tisztázódtak, választ kaptak a kezdeményezés közel három hónapja során felgyülemlett, megválaszolatlan kérdések. És akkor még nem is beszéltünk egy felettébb fontos momentumról, magáról a presztízskérdésről: ki, kinél jobb? Így máris elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amikor megválaszolhatjuk erős felkiáltójellel a mondat végét, azt a kérdést, hogy szüksége van-e városunknak egy ilyen jellegű rendezvény-sorozatra? A teremlabdarúgó-bajnokság megrendezése, lebonyolítása pedig a szervezők kitartó, lelkes, eredményes munkáját, hozzáállását dicséri. Ezt a fáradságos, nagyon sok esetben hálátlan feladatkört a dr. Mester György Általános Iskola keretén belül tevékenykedő DSE /Diáksport Egyesület/ szakosztálya látta el, természetesen nem ilyen talányos a szervezők kiléte, akkor nevesítsük meg őket: Hoffmann Ferenc és Dávid Rémusz. A résztvevők nevében is köszönet illeti őket. Remélhetőleg e nemes kezdeményezés az elkövetkező esztendőben is folytatódik.

Tehát - mint említettük - befejeződtek a teremlabdarúgó-bajnokság küzdelmei, azonban még mielőtt rátérnénk a legfontosabb táblázat, listák, egyéb kimutatások ismertetésére, utalnunk kell az utolsó két forduló eseményeire, hogy az Eleki Krónika olvasói ne maradjanak le semmiről, ne szakadjon meg a folyamatosság. Akkor először is nézzük az utolsó két forduló történéseit:

12. forduló:

EZ+AZ - Lökösháza 8-2. Góllövők: Fűrjesi, Germán /3/, Szelényi, Focht, Ruszkó és egy öngól, illetve Kotroczó, Gug.

Hercules - Haki FC 11-6. Góllövők: Borúzs /4/, Petruzsán /6/, Boros, illetve Mihók /3/, Kacsala, Vágási, Gál.

Turóczy Diszkont - Másnaposak 12-5. Góllövők: Pataki /7/, Hotya /2/, Nagy /2/, Stik, illetve Bloch /2/, Gémes /3/.

Bigi Boy - Fc Border Guard 0-3. Góllövők: Baráth /2/, Dehelán.

Tölgyfa Söröző - DSE 14-2. Góllövők: Gál /7/, Popucza Gy. /2/, Sarkadi, Kapocsán, Mózer /3/, illetve Szabó, Korcsog.

Avanti - Unisex 2-3. Góllövők: László /2/, illetve Benyovszki, Bálint /2/.

13. forduló:

Lökösháza - Malom FC 5-10. Góllövők: Kiss, Gug /2/, Borsi /2/, illetve Bajusz, Mócz, Turóczy /3/, Márk, Borsi, Kecskeméti /2/, Lénárt.

DSE - Bigi Boy 0-5. Góllövők: Popucza /3/, Pál /2/.

FC Border Guard - Turóczy Diszkont 4-2. Góllövők: Ungur, Baráth, Domsik /2/, illetve Pataki, Stír.

Másnaposak - Hercules 4-5. Góllövők: Fazekas, Gémes, Nádor, Bloch, illetve Szeidler, Petruzsán /2/, Szabó, Borúzs.

Haki Fc - EZ+Az 1-5. Góllövők: Bartalos, illetve Fűrjesi, Nagy /2/, Ruszkó, Szelényi.

Unisex - Tölgyfa Söröző 3-2. Góllövők: Gajdács, Borbala /2/, illetve Gál, Sarkadi.

Ezek szerint a 2003/2004-es IV. "Vigyikán János" Teremlabdarúgó-bajnokság végső helyezési

sorrendje ekképpen alakul.

1. Unisex	12	12	0	0	92-28	36	/+64/2.	Tölgyfa Söröző	12		
10	0	2	81-22	30	/+59/3.	Hercules	12	9	0	3	57-39
27	/+18/4.	Fc Border Guard	12	8	0	4	45-28	24	/+17/5.		
Malom Fc	12	7	0	5	52-53	21	/- 1/6.	EZ + AZ	12	6	
1	5	43-42	19	/+1/7.	Turóczy Diszkont	12	6	0	6	66-54	
18	/+12/8.	Avanti	12	6	0	6	54-49	18	/-61/9.	Bigi Boy	12
5	1	6	50-34	6	/+16/10.	Másnaposak	12	3	1	8	50-62
10	/-12/11.	Lökösháza	12	2	1	9	39-83	7	/-44/12.	DSE	12
2	0	10	29-65	6	/-36/13.	Haki Fc	12	0	0	12	28-125
0	/-97/										

Mindebből - legalábbis első látásra - az következik, hogy a tavalyi címvédés nem sikerült, de amennyiben tovább elemezzük a dolgokat, csakhamar levonhatjuk a tanulságokat. Ennek értelmében az előző bajnok "Sörsasok" csapatából a jelenlegi bajnok együttesében nem kevesebb, mint kilenc játékost találhatunk, tehát a csapat gerince megmaradt, a helyhez néhány új, szintén meghatározó játékos csatlakozott. Akkor most nézzük a bajnokcsapat játékos keretét: Sándor Csaba, Nagy Ferenc, Uhrin Pál, Kohut Zoltán, Bálint György, Szűcs Zsolt, Labos Pál, Csúz István, Séllei Gyula, Benyovszki János, Borbola Bence, Árgyelán János, Dávid Zsolt, Jegia Javrojan.

A minden mérkőzését megnyert bajnokcsapat tagjai ezért a produkcióért egy vándorserleget, ennek kicsinyített mását, érmet, egy futball-labdát és pezsgőt vehettek át a szervezőktől díjátadáskor. Maradva a díjazásnál, említsük meg a többi formáció díját, ajándékát is. A "Tölgyfa Söröző" egy kis serlegben, éremben, labdában és pezsgőkben részesült. A "Hercules" csapat tagjai egy kis serleggel, éremmel, labdával, pezsgővel gazdagodtak. Az "Fc Border Guard" formáció tagjai labdát és pezsgőt, a "Malom Fc, valamint az "EZ+AZ" labdarúgói ugyancsak labdát és pezsgőt, a "Turóczy Diszkont" és az "Avanti" együttest alkotók 2 óráig ingyenesen használhatják a sportcsarnokot, emellett pezsgőt, a "Bigi Boy", valamint a "Másnaposak" tagjai 1 óra hosszat vehetik igénybe ingyen a sportcsarnokot, emellett pezsgőt, míg a "Haki Fc" focistái egy karton üdítőt vehettek át a díjak átadóitól.

Különdíjban a következő labdarúgók részesültek: Gál Attila /Tölgyfa Söröző/, mint a legeredményesebb játékos, aki 35 alkalommal rezgette meg az ellenfelek hálóját. Az alkalmi zsüri véleménye szerint a seregszemle legjobb játékosának László Zsolt /Avanti/, míg legjobb kapusának Hídvári Mihály /Fc Border Guard/ bizonyult. Különdíjban részesült még a legfiatalabb játékos,

ifj. Gál Attila /Haki Fc/, valamint a legerősebb játékos, Varga István /Lökösháza/.

A teremlabdarúgó-bajnokság támogatói voltak:

- Elek Város Önkormányzata,
- Strifler László vállalkozó,
- dr. Mester György Általános Iskola,
- Az általános iskola DSE /Diáksport Egyesület/ szakosztálya.

Mindezek mellett ki kell hangsúlyozni, hogy Dávid Zsolt /Unisex/ a gyulai székhelyű Hellasz Sportbolt üzletvezetője egy futball-labdát ajánlott fel a "Haki Fc" együttes tagjainak, a seregszemle legfiatalabb gárdájának, valamint Szabó Bálint /Hercules/ ugyancsak nemes gesztusát, aki az ajándéklabdát ajánlotta fel a Bozsik-Programban résztvevő Eleki Általános Iskola második, illetve harmadik osztályos tanulóinak.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen megjelent Vigyikán János leánya, Bíróné Vigyikán Márta és két gyermeke, Carmen és Bertold. A bajnokcsapatnak járó vándorserleget, valamint az érmeket nyújtotta át a játékosoknak.

Egy-egy ilyen seregszemle apróbb mozzanatokból, több ember együttes munkájával valósulhat meg, egy ilyen szegmens a játékvezetők működése. A sportolók nagyon jól tudják, hogy a játékvezetők tevékenysége pozitívan, de negatívan is befolyásolja egy-egy adott összecsapás végső kicsengését, eredményét. Az eleki sportrendezvény-sorozaton működő játékvezetők kivétel nélkül kiváló teljesítményt nyújtottak, felkészültségük tette lehetővé azt, hogy a játék ritmusával együtt élve, szinte “észrevétlenül” tevékenykedjenek. Természetesen mindez úgy valósulhatott meg, hogy az érintett csapatok támogatták a játékvezetők működését. Egyébként a játékvezetők elmondása szerint az eleki kezdeményezés a környék legszínvonalasabb seregszemléje volt, ilyen rendezvénysorozatot követhetett a szépszájú publikum.

Most pedig nézzük, hogy a város teremlabdarúgó-bajnokságában kik is ítélkeztek: Kurucz András, Nagy Lajos, Simon József, Domokos András, Makay Sándor és Flinta Zoltán.

Tudósításunk befejezéseként idézünk néhány olyan játékost, aki kifejezte véleményét a seregszemlével kapcsolatban:

Verindán Károly /Avanti/: Összegzése szerint színvonalas volt a bajnokság küzdelem sorozata, mintegy összehasonlításként elmondta, hogy például a kétegyházi seregszemlén lényegesen kevesebb NB-s kvalitású játékos képviseltette magát, mint az elekin. A jobb képességű játékosok pedig eleve szavatolják a minőséget.

Varga István /Lökösháza/: Előljáróban szóvá tette a rendezvény magas szintű szervezettségét, amellyel - megítélése szerint - minden résztvevő elégedett lehet. Ezután saját csapatának teljesítményét értékelve többek között elmondta, hogy nem a várakozásnak megfelelően szerepeltek, de a fiatal átlag életkorú csapat tisztességesen helyt állt a seregszemlén.

Nagy Ferenc /Unisex/: Örömmel nyugtázta, hogy két egymást követő kiírásban sikerült a diadal, a trónon maradtak, megnyerték a győztesnek járó vándorserleget. Ezek a sikerek biztos zálogai lehetnek a folytatásnak, majd kifejtette, hogy az elkövetkező tornára is a mostanihoz hasonló játékoskerettel neveznek.

Popucz György /Tölgyfa Söröző/: Sajnálattal nyugtázta, hogy “csak” másodikok lettek, pedig nagyon óhajtották a bajnoki címet. Egyébként jól indult számukra a mindent eldöntő összecsapás, hiszen a lehető legjobb taktikát választva sikerült 2-0-ás vezetésre szert tenniük, az első játékrészt is ezzel az eredménnyel abszolvták, sajnos a második félidőben jelentkeztek a fáradtság jelei, és ez a nem várt fordulatot produkálta, -2-re kikaptak. Természetesen gratulálnak a győztes csapat tagjainak, de már most azt üzenik, hogy az elkövetkező bajnokságban minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy elhódítsák a vándorserleget.

Ennél frappánsabb befejezést mi sem költhettünk volna.

B.N.